

اثر تیمارهای سربرداری و برگ‌پاشی جیرلیک اسید بر برخی ویژگی‌های رشدی و گلدهی جعفری آفریقایی

علی صالحی ساردویی^{۱*}، مژگان شهدادنژاد^۲، محمد علی بهمنیار^۳

۱. گروه علوم باگبانی، دانشکده تولیدات گیاهی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان

۲. گروه علوم باگبانی، موسسه آموزش عالی سنا، ساری

۳. گروه علوم باگبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ساری، ایران

 alisalehisardoei@gau.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱/۱۹ | تاریخ پذیرش: ۹۹/۳/۴

چکیده

یکی از ویژگی‌های گیاهان برگ زیستی تولید برگ‌های کافی و شاخه‌های جانبی برای ایجاد ظاهر متراکم است. شایع‌ترین عامل تحریک کننده رشد، جیرلیک اسید می‌باشد که شاخصاره گیاه را تولید می‌کند. هدف پژوهش حاضر، تعیین اثرهای سربرداری تحت سطح‌های مختلف جیرلیک اسید بر برخی ویژگی‌های ریخت شناسی جعفری آفریقایی و همچنین تعیین بهترین زمان سربرداری تحت سطح‌های مختلف جیرلیک اسید بود. در این بررسی سربرداری به عنوان عامل اول در سه سطح (صفر، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر) ۹۰ روز پس از نشاکاری) و جیرلیک اسید به عنوان عامل دوم در چهار سطح (صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر) استفاده شد. گیاهان پس از این که در گلدان استقرار یافته‌اند (حدود ۱۵ روز پس از نشاکاری)، تحت تیمار سربرداری و محلول‌پاشی جیرلیک اسید قرار گرفتند. این پژوهش در قالب آزمایش فاکتوریل شامل سه سطح سربرداری (عامل اول) و چهار سطح جیرلیک اسید (عامل دوم) به صورت طرح به‌طور کامل تصادفی با چهار تکرار و در هر تکرار چهار گلدان انجام شد. بذرها در نیمه نخست شهریورماه کشت شدند و پس از شش برگ‌چهای شدن (ارتفاع ۷ سانتی‌متر) به گلدان نشایی انتقال یافته‌اند. محلول‌پاشی جیرلیک اسید در سه مرحله با فاصله‌های زمانی ۱۰ روزه صورت گرفت. نتیجه‌ها نشان داد که تیمار سربرداری به همراه محلول‌پاشی جیرلیک اسید به صورت همزمان، باعث افزایش مقدار شاخص سبزینه، ارتفاع گیاه و حجم ریشه شد. همچنین ویژگی‌های شمار گل بازشده، شمار غنچه و قطر ساقه بالاترین عملکرد را در تیمار ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر جیرلیک اسید به همراه داشتند. نتیجه‌های به دست آمده نشان داد که با توجه به ویژگی‌های مورد بررسی، کاربرد جیرلیک اسید ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر به همراه سربرداری بهترین تیمار برای افزایش گلدهی و بهبود ویژگی‌های مورد بررسی در این پژوهش بود.

واژه‌های کلیدی: نشا، جیرلیک اسید، سربرداری، گل‌های بازشده، سبزینه.

مقدمه

جعفری آفریقایی (*Tagetes erecta* L.) از تیره میناسانان (بومی مرکز و جنوب آمریکا به ویژه مکزیک) است. این گیاه یک ساله و آفتاب دوست است، در دماهای کمتر از ۱۶ درجه سلسیوس رشد آن کند بوده و گیاهان زرد می‌شوند. گیاه جعفری به صورت مستقیم رشد کرده تا این که جوانه گل انتهایی تشکیل شود (Ghasemi Ghehsareh and Kafi, 2011). در صورتی که بخش انتهایی ساقه زودتر بریده شود انشعاب‌های جانبی زودتر تشکیل شده و تعداد گل بیشتر با کیفیت بهتر و اندازه یکنواخت پدیدار می‌شود.

سربرداری باعث تحریک جوانه‌های جانبی و تولید شاخه‌های جانبی بیشتر می‌شود. کاربرد جیبرلیک اسید پس از سرزنی می‌تواند اثرهای فیزیولوژیک مختلفی بر گیاه داشته باشد از جمله بر ویژگی‌های گلدهی اثر می‌گذارد و تعداد غنچه‌ها بیشتر، گل‌ها درشت‌تر، و مدت زمان گلدهی بیشتر می‌شود. اثر سربرداری تحت محلول‌پاشی جیبرلیک اسید باعث افزایش دوره گلدهی، تعداد گل و پرپشت شدن بوته می‌شود و از نظر ظاهری گیاه زیباتر و جذاب‌تر می‌شود. حذف جوانه انتهایی با گل دار شدن همزمان جوانه‌های جانبی، باعث عملکرد بالا و تولید یکنواخت‌تر خواهد شد (Amrau *et al.*, 2007). گزارش شده است که جیبرلیک اسید با افزایش فاصله میانگرهای، نقشی که در تقسیم و طویل شدن یاخته‌ای دارد و نیز جذب عناصر بهویژه کلسیم به دیواره یاخته‌ای، هیدرولیز پلی‌ساقاریدها، و نیز پیشگیری از تخریب سبزینه برگ‌ها و کاهش تنفس، به ترتیب سبب افزایش ارتفاع گیاه و افزایش قطر ساقه می‌شود (Bhattacharjee, 2014). محلول‌پاشی جیبرلیک اسید در گل جعفری باعث افزایش شاخص‌های رشدی در گیاه شده است (Kishan *et al.*, 2007; Tripathi *et al.*, 2003).

یکی از اهداف کشاورزی نوین افزایش عملکرد در واحد سطح می‌باشد به طوری که تا حد امکان پسمان و آسیب‌های ناشی از عامل‌های ناجور را به کمینه برساند. یکی از رهیافت‌های نوین در بهبود کمی و کیفی گیاهان زیستی کاربرد تنظیم کننده‌های رشد گیاهی می‌باشد. در پژوهش حاضر، هدف بررسی اثرهای سربرداری و زمان آن و سطح‌های مختلف جیبرلیک اسید روی برخی ویژگی‌های رشدی و گلدهی جعفری آفریقاًی بود.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی و شرایط کشت: این پژوهش در گلخانه دانشگاه آزاد جیرفت انجام شد. منطقه جیرفت در جنوب شرقی استان کرمان و با طول جغرافیایی ۵۵ تا ۶۳ درجه و عرض جغرافیایی ۲۷ تا ۳۲ درجه قرار دارد. میانگین دمای روزانه و شبانه در محل آزمایش در اوخر پاییز و زمستان 2 ± 2 و 22 ± 2 و در اوایل بهار 2 ± 2 و 28 ± 2 درجه سلسیوس است. در این پژوهش از گلدان‌های پلاستیکی با رنگ مشکی با قطر دهانه ۱۰ سانتی‌متر و ارتفاع ۱۵ سانتی‌متر استفاده شد. برای خروج آب اضافی از ته گلدان‌ها، سوراخ زهکش آن‌ها کنترل و سبیس لایه‌ای از سنگریزه در کف گلدان‌ها ریخته شد. آمیخته‌ای از خاک باعچه، ماسه شسته شده و کود گاوی پوسیده به نسبت حجمی مساوی ۱:۱:۱ تهیه و به صورت یکنواخت گلدان‌ها با این محیط کشت پر شدند (Salehi Sardoei *et al.*, 2014c). این پژوهش در مدت ۸ ماه انجام و بررسی شد. در این طرح، آبیاری هر دو روز یک بار انجام شد. اما با گرم شدن هوا آبیاری به صورت روزانه صورت گرفت. تغذیه گیاهان به‌طور یکسان با کود مایع میکروغنچه با غلظت ۳٪ در ۲، ۴، ۶ و ۸ هفته پس از کاشت، هر بار ۱۰۰ میلی‌لیتر پای هر گیاه ریخته شد. محلول غذایی میکروغنچه دارای عناصر نیتروژن ۸٪، فسفر ۴٪، پتاس ۵٪ و عناصر کم مصرف شامل آهن، مس، روی، منگنز، مولیبدن و بر بود. جیبرلیک اسید و توئین-۲۰ از شرکت سیگما توسط شرکت واردکننده شیمی گستران آران و بذر نسل اول جعفری از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه شد.

روش کاربرد تیمارها: سربرداری به عنوان عامل اول در سه سطح شامل صفر، ۴۵ و ۹۰ روز پس از نشاکاری و جیبرلیک اسید به عنوان عامل دوم در چهار سطح صفر، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر بود. بذرها در نیمه اول شهریورماه کشت شدند و پس از شش برگ‌های شدن (ارتفاع ۷ سانتی‌متر) به گلدان نشایی انتقال یافتند. گیاهان پس از این که در گلدان استقرار یافته‌ند (حدود ۱۵ روز پس از نشاکاری)، تحت تیمار سربرداری و محلول‌پاشی جیبرلیک اسید قرار گرفتند. هر محلول به‌وسیله آب فشان روی شاخص‌هارهای افزایش شد. این کار در ساعت‌های آغازین صبح انجام گرفت. محلول‌پاشی در سه مرحله و برای ماندگاری بیشتر محلول روند برگ و جذب بهتر آن، ماده توئین-۲۰ (۰/۱٪) به مقدار ۱۰ میلی‌لیتر در محلول به کار برد شد (Salehi Sardoei *et al.*, 2014b). زمان انتقال نشاء اول آبان‌ماه، نخستین محلول‌پاشی ۱۵ آبان‌ماه و دو مرحله بعدی محلول‌پاشی در بازه زمانی ۱۰ روزه در سال ۱۳۹۶ صورت گرفت. گیاهان شاهد با آب مقطر محلول‌پاشی شدند.

تیمارها:

تیمار نخست: بدون سربرداری + محلول پاشی با آب مقطر

تیمار دوم: بدون سربرداری + محلول پاشی (۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار سوم: بدون سربرداری + محلول پاشی (۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار چهارم: بدون سربرداری + محلول پاشی (۳۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار پنجم: سربرداری نشاها ۴۵ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی با آب مقطر

تیمار ششم: سربرداری نشاها ۴۵ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی (۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار هفتم: سربرداری نشاها ۴۵ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی (۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار هشتم: سربرداری نشاها ۴۵ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی (۳۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار نهم: سربرداری نشاها ۹۰ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی با آب مقطر

تیمار دهم: سربرداری نشاها ۹۰ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی (۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار یازدهم: سربرداری نشاها ۹۰ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی (۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

تیمار دوازدهم: سربرداری نشاها ۹۰ روز پس از نشاکاری + محلول پاشی (۳۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید)

ویژگی‌های مورد بررسی: شمار گل باز شده، شمار غنچه باز نشده، ارتفاع گیاه، قطر ساقه، محتوای سبزینه برگ، شمار شاخه، وزن تر اندام هوایی و ریشه، وزن خشک اندام هوایی و ریشه در تیمارهای مختلف اندازه‌گیری شد. حجم ریشه بهوسیله استوانه مدرج در سانتی‌متر مکعب تعیین شد (Salehi Sardoei and Hassampour Asil, 2014d). طول شاخه جانبی در هر نمونه با خطکش اندازه‌گیری شد. وزن خشک اندام هوایی و ریشه با خشک کردن در دستگاه آون به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۲ درجه سلسیوس تعیین شد. میزان سبزینه برگ نیز با دستگاه سبزینه‌سنج SPAD مدل CL-01 ساخت انگلستان در ساعت‌های آغازین صبح در برگ‌های جوان (برگ‌های انتهایی ساقه) انجام شد (Hasibi, 2007).

اندازه‌گیری میزان رنگیزه‌های نورساخت با روش Lichtenthaler (1987) انجام شد. براساس این روش $0/2$ گرم بافت تازه برگی (از برگ‌های میانی گیاه) با ترازوی آزمایشگاهی با دقت 0.0001 گرم وزن و در هاون چینی دارای 10 میلی لیتر استون 80% کوبیده شد و در ادامه محتوای هاون چینی روی کاغذ صافی واتمن شماره یک در قیف شیشه‌ای صاف شد. سپس حجم محلول با افزودن $663/2$ استن 80% به 15 میلی لیتر رسانده شد. سه میلی لیتر از این محلول در کوتوله شد و شدت جذب آن در طول موج‌های $647/8$ (سبزینه a) و 470 (سبزینه b) را انداخته اسپکتروفتوometر خوانده شد و با کمک رابطه‌های زیر، میزان رنگیزه‌های نورساختی بر حسب میکروگرم در میلی لیتر به دست آمد.

$$\text{Chlorophyll } a = (12.25 \times A663.2) - (2.79 \times A646.8) \quad (1)$$

$$\text{Chlorophyll } b = (21.50 \times A646.8) - (5.10 \times A663.2) \quad (2)$$

$$\text{Total Chlorophyll} = \text{Chlorophyll } a + \text{Chlorophyll } b \quad (3)$$

$$\text{Carotenoids} = (1000 \times A470) - (1.82 \times \text{Chl. } a) - (85.02 \times \text{Chl. } b)/198 \quad (4)$$

واکاوی آماری داده‌ها: این پژوهش در قالب آزمایش فاکتوریل 3×4 شامل سه سطح سربرداری (عامل اول) و چهار سطح جیبرلیک اسید (عامل دوم) به صورت طرح به طور کامل تصادفی با چهار تکرار و در هر تکرار چهار گلدان انجام شد. واکاوی آماری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه $9/4$ انجام شد و میانگین‌ها به کمک آزمون دانکن در سطح $P \leq 0.05$ مقایسه شدند.

نتایج و بحث

کاربرد ترکیبی تیمار سربداری و جیبریلیک اسید روی افزایش شمار گل معنی دار نبود (جدول ۱). تیمار ۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبریلیک اسید منجر به افزایش شمار گل بازشده نسبت به تیمار شاهد شد. نتیجه ها نشان داد استفاده از تنظیم کننده رشد گیاهی جیبریلیک اسید با غلظت ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بالاترین تعداد غنچه در مقایسه با تیمارهای دیگر تولید کرد (جدول ۲). کاربرد جیبریلیک اسید باعث افزایش گلدهی و غنچه دهی جعفری آفریقایی در تیمار ۱۰۰ میلی گرم در لیتر شد (جدول ۱). بالاترین سطح معنی داری ارتفاع گیاه در تیمار ۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبریلیک اسید و تیمار ۴۵ روز پس از سربداری با میانگین ۴۶/۹۷ سانتی متر بود (جدول ۲). نتیجه ها نشان داد با افزایش غلظت جیبریلیک اسید به ۲۰۰ میلی گرم در لیتر ارتفاع گیاه نیز افزایش یافت. در رابطه با قطر ساقه و طول شاخه جانبی زمانی که ۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبریلیک اسید استفاده شد، بیشترین طول شاخه جانبی در مقایسه با دیگر تیمارها به وجود آمد (جدول ۱).

جدول ۱- اثر تکی تیمارهای سربداری و جیبریلیک اسید بر شاخص های مختلف رشد جعفری آفریقایی.

Table 1- Effects of single-factors of topping and gibberellic acid on different growth indices of African marigold.

حرج ریشه (سانتی متر) مکعب) Root volume (cm ³)	طول شاخه جانبی (سانتی متر) The length of lateral branch (cm)	شمار شاخه (میلی متر) Number of shoots	قطر ساقه (میلی متر) Stem diameter (mm)	تعداد غنچه Number of buds	تعداد گل بازشده Number of opened flowers	ارتفاع گیاه (سانتی متر) Plant height (cm)	جیبریلیک اسید (میلی گرم در لیتر) mg) Gibberellic acid (L ⁻¹)	سر برداری (روز) Topping (days)
8.56 ^b	13.31 ^b	7.18 ^a	0.23 ^a	10.62 ^a	13.56 ^a	38.58 ^b		0
6.62 ^b	14.94 ^a	6.62 ^b	0.23 ^a	11.43 ^a	17.87 ^b	41.56 ^a		45
12.25 ^a	11.15 ^a	10.7 ^a	0.21 ^a	10.68 ^b	16.37 ^b	40.26 ^a		90
7.50 ^a	11.55 ^b	7.44 ^a	0.21 ^{ab}	10.91 ^a	12.25 ^b	39.26 ^a	(Distilled water) 0	
10.83 ^a	16.10 ^a	8.19 ^a	0.26 ^a	12.16 ^a	21.50 ^a	40.19 ^a		100
7.91 ^a	13.10 ^b	8.71 ^a	0.25 ^a	11 ^a	16.00 ^b	41.10 ^a		200
10.33 ^a	11.78 ^b	8.33 ^a	0.18 ^b	9.58 ^a	14.00 ^b	40 ^a		300

در هر ستون میانگین های با حرف (های) مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه ای دانکن دارای اختلاف معنی دار نمی باشند.

In each column, means with same letter(s) are not significantly different according to DMRT at 5% level.

جدول ۱- ادامه.

Table 1- Continued.

وزن خشک ریشه (گرم) Root dry weight (g)	وزن خشک شاخصاره (گرم) Shoot dry weight (g)	وزن تر ریشه (گرم) Root fresh weight (g)	وزن تر شاخصاره ریشه (گرم) Shoot fresh weight (g)	وزن تر شاخصاره Total chlorophyll (mg ml ⁻¹)	سبزینه کل (میلی گرم در ملی لیتر) Carotenoïd (mg ml ⁻¹)	کاروتونید (میلی گرم در ملی لیتر) Chlorophyll b (mg ml ⁻¹)	سبزینه a (میلی گرم در ملی لیتر) Chlorophyll a (mg ml ⁻¹)	سبزینه b (میلی گرم در ملی لیتر) Gibberellic acid (mg L ⁻¹)	جیبریلیک اسید (میلی گرم در لیتر) Topping (days)
2.78 ^{ab}	6.9 ^a	8.78 ^a	13.54 ^a	13.97 ^a	4.17 ^b	5.18 ^a	8.79 ^a		0
3.8 ^a	4.26 ^b	7.19 ^a	16.4 ^a	14.68 ^a	4.26 ^b	5.75 ^a	8.92 ^a		45
2.31 ^b	5.92 ^{ab}	4.14 ^b	18.43 ^a	14.1 ^a	4.47 ^a	4.84 ^a	9.26 ^a		90
2.99 ^a	5.17 ^a	4.68 ^b	12 ^b	13.69 ^a	4.31 ^a	5.07ab ^{ab}	8.62 ^b	Distilled (water)	
3.51 ^a	5.65 ^a	7.39 ^{ab}	21.08 ^a	13.64 ^a	4.37 ^a	4.66 ^b	8.98 ^{ab}		100
2.69 ^a	6.79 ^a	10.01 ^a	16.8 ^a	14.59 ^a	4.38 ^a	5.38 ^{ab}	9.2 ^a		200
2.66 ^a	5.17 ^a	4.73 ^b	14.59 ^a	15.08 ^a	4.29 ^a	5.92 ^a	9.16 ^{ab}		300

در هر ستون میانگین های با حرف (های) مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه ای دانکن دارای اختلاف معنی دار نمی باشند.

In each column, means with same letter(s) are not significantly different according to DMRT at 5% level.

جدول ۲- برهمکنش سربرداری و جیبریلیک اسید بر شاخص‌های مختلف رشد جعفری آفریقا.

Table 2- The interaction effects of topping and gibberellic acid on different growth indices of African marigold.

سربرداری (روز)	جیبریلیک اسید (میلی گرم در لیتر)	ارتفاع گیاه (سانچی متر)	شمار گل بازشده	شمار غنچه شمار شاخه (ملی متر)	قطر ساقه (ملی متر)	شمار شاخه Number of shoots	جانبی (سانچی متر)	حجم ریشه (سانچی مترمکعب)	Root volume (cm ³)
0	0	42.87 ^{ab}	15.75 ^a	11 ^{ab}	0.22 ^a	5.4 ^a	12.8 ^a	7.5 ^a	7.5 ^a
100	300	37.87 ^{bcd}	28.75 ^a	16.75 ^a	0.33 ^a	6.62 ^a	16.3 ^a	9.25 ^a	16.3 ^a
200	300	39.72 ^{abc}	13.5 ^a	10.5 ^{ab}	0.21 ^a	5.25 ^a	12.5 ^a	7.5 ^a	7.5 ^a
45	0	40.6 ^{abc}	13.5 ^a	7.5 ^b	0.18 ^a	6.12 ^a	11.65 ^a	10 ^a	11.65 ^a
90	0	38.87 ^{bcd}	14.5 ^a	10.75 ^{ab}	0.21 ^a	6.5 ^a	12.43 ^a	7.25 ^a	12.43 ^a
100	300	42.37 ^{ab}	18.5 ^a	9.75 ^b	0.25 ^a	5.87 ^a	18.22 ^a	6.25 ^a	6.25 ^a
200	300	44.97 ^a	19.07 ^a	8.75 ^b	0.29 ^a	5.62 ^a	15.52 ^a	4.5 ^a	4.5 ^a
300	300	40.05 ^{abc}	13.5 ^a	13.5 ^{ab}	0.17 ^a	7 ^a	13.6 ^a	8.5 ^a	8.5 ^a
90	0	36.05 ^c	11.75 ^a	11 ^{ab}	0.2 ^a	7.12 ^a	9.42 ^a	7.75 ^a	9.42 ^a
100	300	40.32 ^{abc}	17.25 ^a	10 ^b	0.2 ^a	8.62 ^a	13.8 ^a	17 ^a	17 ^a
200	300	38.62 ^{bcd}	15.5 ^a	9.5 ^b	0.26 ^a	8.31 ^a	11.29 ^a	11.75 ^a	11.75 ^a
300	300	39.35 ^{abc}	9.75 ^a	12 ^{ab}	0.2 ^a	8.25 ^a	10.1 ^a	12.5 ^a	12.5 ^a

در هر ستون میانگین‌های با حرف(های) مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه‌ای دانکن دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند.

In each column, means with same letter(s) are not significantly different according to DMRT at 5% level.

جدول ۲- ادامه.

Table 2- Continued.

سربرداری (روز)	جیبریلیک اسید (میلی گرم در لیتر)	Gibberellic acid (mg L ⁻¹)	Topping (days)					
مجموع رنگدانه‌ها	رنگدانه‌های نورساختی (میلی گرم در میلی لیتر) Photosynthetic pigments (mg ml ⁻¹)							
Total pigments	سبزینه کل Total chlorophyll	کاروتونید Carotenoid	b سبزینه Chlorophyll b	a سبزینه Chlorophyll a	mg)	Gibberellic acid (L ⁻¹)		
0	0	0	0	0.29 ^c	3.03 ^d	4.4 ^{abc}	11.32 ^c	15.71 ^d
100	100	8.6bc	5.71 ^{abc}	8.99 ^{bcd}	4.23 ^{cd}	4.54 ^a	14.31 ^{abc}	18.54 ^{bcd}
200	300	9.4 ^{ab}	4.27 ^{cd}	9.41 ^{ab}	4.43 ^{ab}	4.54 ^a	13.26 ^{bc}	17.81 ^{bcd}
300	300	0	9.4 ^{ab}	0	3.28 ^d	4.29 ^{bcd}	11.47 ^c	15.76 ^{cd}
100	100	9.41 ^{ab}	7.4 ^a	10.36 ^a	4.17 ^d	16.82 ^{ab}	20.99 ^{ab}	22.22 ^a
200	200	10.36 ^a	7.32 ^a	5.54 ^{abc}	4.53 ^a	17.68 ^a	14.61 ^{abc}	18.94 ^{abcd}
300	300	0	8.97 ^{bcd}	9.07 ^{bcd}	5.34 ^{bcd}	4.41 ^{abc}	13.3 ^{bc}	17.72 ^{bcd}
100	100	8.98 ^{bcd}	6.46 ^{abc}	9.09 ^{bcd}	6.46 ^{abc}	4.3 ^{bcd}	15.45 ^{bc}	19.75 ^{ab}
200	200	9.09 ^{bcd}	6.09 ^{abc}	9.09 ^{bcd}	4.16 ^d	4.28 ^{bed}	15.18 ^{ab}	19.34 ^{abc}
300	300	8.56 ^{bcd}	4.91 ^{bc}	8.56 ^{bcd}	4.28 ^{bed}	4.28 ^{bed}	13.48 ^{bc}	17.76 ^{bcd}

در هر ستون میانگین‌های دارای حرف(های) مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه‌ای دانکن دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند.

In each column, means with same letter(s) are not significantly different according to DMRT at 5% level.

در این بررسی تنظیم‌کننده‌های رشد اثر معنی‌داری بر ویژگی‌های ظاهری گیاهان داشتند و سطوح‌های مختلف جیبریلیک اسید موجب افزایش معنی‌داری در ارتفاع جعفری آفریقا بود. در این آزمایش، تیمار سربرداری باعث تحریک جوانه‌های جانبی و تولید شاخه‌های جانبی بیشتر شد و در نتیجه گیاه پاکوتاه و پرپشت شد. به طور کلی ارتفاع گیاه ویژگی است که به صورت ژنتیکی کنترل می‌شود. با این حال بررسی‌های متعددی نشان داده که کاربرد تنظیم‌کننده‌های رشد می‌تواند باعث افزایش یا کاهش

ارتفاع گیاه شود. در پژوهش حاضر، تفاوت معنی داری در اثر کاربرد جیبرلیک اسید دیده شد و شایان ذکر است که تمامی تیمارها در مقایسه با شاهد، ارتفاع گیاه را افزایش دادند. بیشترین ارتفاع گیاه از تیمار سربرداری ۴۵ روزه + ۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید، برای جعفری آفریقایی به دست آمد. این نتیجه ها به روشنی نشان می دهد که شیوه کارکرد این ماده ها متناسب با نوع ماده و غلظت آن، تغییر پیدا می کند. افزایش ارتفاع در اثر تیمار با جیبرلیک اسید توسط پژوهشگران دیگری چون (Pawar *et al.*, 2008) در رعناء زیبا^۱ و مینا^۲ گزارش شده است. کاربرد تنظیم کننده رشد جیبرلیک اسید در مقایسه با تیمار شاهد، منجر به افزایش شمار شاخه در ۹۰ روز پس از محلول پاشی شد. تیمار ۹۰ روز پس از محلول پاشی، بالاترین شمار شاخه از تیمار سربرداری ۹۰ روزه + ۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید به دست آمد. افزایش شمار شاخه ها می تواند ناشی از بهبود رشد افقی (شاخه دهی) جدا از رشد عمودی باشد. افزایش شمار شاخه در اثر کاربرد تنظیم کننده های رشد می تواند ناشی از اثر ناهمسازی (آنتاگونیستی) اکسین باشد، که موجب چیرگی انتهایی می شود. بدین ترتیب رشد جوانه انتهایی کاهش یافته و ماده های غذایی بیشتری در اختیار جوانه های جانبی قرار می گیرد و این منجر به افزایش تحريك شاخه زایی جانبی می شود. نتیجه های مشابهی توسط سایرین (Sunitha, 2006) در جعفری آفریقایی^۳ گزارش شده است. افزایش شمار شاخه ممکن است ناشی از افزایش انتقال سایتوکنین به جوانه های پایین تر باشد که باعث افزایش شمار شاخه می شود، به همین ترتیب افزایش تعداد برگ می تواند ناشی از افزایش تولید شاخه های ثانویه باشد (Krishnamoorthy and Madalageri, 2000). در آراسه^۴ کاربرد تنظیم کننده رشد جیبرلیک اسید باعث قطر ساقه گیاه شفلرا^۵ نسبت به تیمار شاهد شد (Salehi Sardoei and Hassanpour, 2014d). کاهش قطر ساقه با افزایش غلظت جیبرلیک اسید، به احتمال به دلیل نقش این ماده در آسان نمودن رشد گیاه باشد. به این صورت که جیبرلین با تحریک و سرعت بخشی به تقسیم یاخته ای، افزایش طول یاخته و بزرگ شدن آن بر سرعت رشد گیاه اثر می گذارد و باعث کاهش قطر ساقه می شود (Khangoli, 2001). جیبرلیک اسید کشش پذیری دیواره یاخته ای را افزایش داده و با غلیظ کردن شیره یاخته ای، ممکن است به دلیل هیدرولیز نشاسته به قند، سبب کاهش پتانسیل آب در یاخته گیاهی شده و موجب ورود آب بیشتر به درون یاخته و افزایش طول آن می شود (Stephen *et al.*, 2005).

وجود مقادیر کافی از سبزینه برای تأمین انرژی و ماده های ذخیره ای حیاتی است. بنابراین اندازه گیری سبزینه برگ جعفری آفریقایی به عنوان شاخص کیفی مناسب می باشد. ترکیبی از ۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید به همراه تیمار سربرداری ۴۵ روز پس از نشاکاری بالاترین میزان سبزینه^a، کاروتونوئید، سبزینه کل و مجموع رنگدانه ها را در مقایسه با دیگر تیمارهای به کار رفته تولید کرد (جدول ۲). بالاترین سطح معنی داری سبزینه^b در تیمار ۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید به همراه تیمار سربرداری ۴۵ روز پس از نشاکاری با میانگین ۷/۴۰ میلی گرم در میلی لیتر بود (جدول ۲). با افزایش غلظت تنظیم کننده رشد گیاهی جیبرلیک اسید به ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در لیتر، بالاترین میزان سبزینه^a و^b در مقایسه با دیگر سطح ها تولید شد (جدول ۲).

کاربرد جیبرلیک اسید، میزان محتوای سبزینه را در برگ های گل شبپوری^۶ افزایش داد (Janowsk and Jerzy, 2003; Majidian *et al.*, 2011) که این نتیجه ها با نتیجه های نامبردگان همسو می باشد. کاربرد تیمار سربرداری به همراه محلول پاشی جیبرلیک اسید به صورت همزمان، مقدار سبزینه را افزایش داد که این ناشی از بهبود کارایی نورساخت است. افزایش رشد پس از تیمار سربرداری به همراه محلول پاشی جیبرلیک اسید، ناشی از افزایش رشد گیاه و افزایش شمار شاخه و برگ در هر گیاه است. این مشاهده ها را می توان به انتقال ماده ها از منبع به مخزن نسبت داد.

<i>Schefflera arboricola</i> -۵	Araceae -۴	<i>Tagetes erecta</i> -۳	<i>Bellis perennis</i> -۲	<i>Gaillardia aristata</i> -۱
				<i>Zantedeschia aethiopica</i> -۶

نورساخت به عنوان یک فرآیند مهم فیزیولوژیک بیشترین حساسیت را به دمای بالا دارد که این حساسیت بسته به نوع گیاه و مرحله نموی آن متفاوت است (Salehi Sardoei and Hassanpour Asil, 2014d). ترکیبی از عوامل زیست شیمیابی و فیزیولوژیک به همراه اثرات محیط عملکرد گیاه را تعیین می‌کنند. درک این رابطه‌ها بسیار مشکل است زیرا خیلی پیچیده هستند و باعث بروز تغییر در رشد و نمو و فیزیولوژی گیاه می‌شوند (Salehi Sardoei and Hassanpour Asil, 2014d). در این پژوهش مشخص شد که بین تیمارها تفاوت زیادی از نظر میزان سبزینه و کاروتنوئید برگ وجود داشت. کاربرد ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر جیبرلیک اسید به همراه استفاده از تیمار سربرداری باعث افزایش میزان سبزینه برگ شد. افزایش میزان سبزینه برگ به وسیله جیبرلیک اسید می‌تواند نشان‌دهنده افزایش سرعت نورساخت (Salehi Sardoei and Shahdadneghad, 2014a)، کاهش تخریب سبزینه و افزایش ساخت سبزینه باشد. همچنین افزایش میزان سبزینه کل برگ می‌تواند ناشی از اثر تنظیم‌کننده‌های رشد در افزایش ساخت سبزینه و کلروپلاست باشد. جیبرلیک اسید نقش ساختاری در غشاء کلروپلاست داشته و باعث تحریک ساخت افزایش می‌شود (Janowsk and Jerzy, 2003). سبزینه در گیاهان از نظر جذب و به کارگیری انرژی نورانی در نورساخت نقش اساسی اولیه را دارد. از این رو اثر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی روی زیست‌ساخت و تجزیه سبزینه به طور مستقیم روی نورساخت اثرگذار می‌باشد (Yaqoubi et al., 2013). پژوهش‌های انجام‌شده به کمک تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی مانند جیبرلیک اسید نشان می‌دهد که این ماده‌ها می‌توانند سبب افزایش میزان رنگیزه‌هایی همچون کاروتنوئیدها شوند (Glick et al., 2007). در آزمایشی روی گیاه همیشه‌بهار، محلول‌پاشی جیبرلیک اسید اثر مثبتی روی سبزینه این گیاه داشت که با افزایش غلظت جیبرلیک اسید تا ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر، سبزینه a و b افزایش یافتد (Salehi Sardoei and Shahdadneghad, 2014a). جیبرلیک اسید موجب تحریک ساخت سوکرز و انتقال آن از برگ به آوند آبکش می‌شود (Arteca and Dong, 1996). به احتمال، تحریک ساخت سوکرور و انتقال آن به آوند آبکش در اثر کاربرد جیبرلیک اسید نه تنها موجب افزایش رشد در بخش‌های هوایی گیاه که به عنوان محل مصرف مطرح هستند می‌شود، بلکه به بخش دیگری از ماده‌های درون اندام‌های زیرزمینی نیز منتقل می‌شود که باعث افزایش رشد ریشه می‌شود. به طور خلاصه می‌توان گفت که تغییرپذیری میزان رشد به وسیله جیبرلیک اسید ممکن است به دلیل افزایش در سطح مؤثر برگ، تحریک میزان نورساخت، افزایش فعالیت برخی آنزیم‌ها یا تغییر در توزیع ماده‌های نورساختی و یا اثر مشارکتی این موارد باشد (Arteca and Dong, 1996). از سوی دیگر، جیبرلیک اسید با تحریک فعالیت برخی آنزیم‌های پروتاز موجب تبدیل پروتئین‌ها به اسیدهای آمینه از جمله تریپتوفان که پیش‌ساز اکسین است، می‌شود. بنابراین برخی اثرهای خود را به صورت غیرمستقیم به کمک اکسین نیز خواهد گذاشت (Leshem, 2014). جیبرلیک اسید سبب افزایش نرمی دیواره یاخته‌ای نیز می‌شود، که این مسئله می‌تواند به دلیل اسیدی شدن دیواره یاخته‌ای یا درنتیجه جذب یون کلسیم به درون سیتوپلاسم باشد (Bani Nasab and Rahami, 1998). ثابت شده است که جیبرلیک اسید فعالیت آنزیم ریبولوز بی‌فسفات کربوکسیلاز-اکسیترناز که آنزیم نورساختی در گیاهان است را افزایش می‌دهد. جیبرلیک اسید تجزیه و از بین رفتن سبزینه را در طی فرایند پیری کاهش می‌دهد که ممکن است به دلیل نقش ساختاری جیبرلیک اسید در غشاء کلروپلاست باشد که در پایان منجر به تحریک نورساخت می‌شود (Stephen et al., 2005). محلول‌پاشی برگی پرومالین (BA+GA₄₊₇) به عنوان عامل پیشگیری کننده از زردی برگ‌ها گزارش شده است (Krishnamoorthy and Madalageri, 2000). کاربرد جیبرلیک اسید باعث افزایش سبزینه در مقایسه با تیمار شاهد در گیاهان برگ زیستی آرالیا^۱، شفلرا و فیکوس بنجامین^۲ شد (Salehi Sardoei et al., 2014c). با توجه به نتیجه‌ها، افزایش غلظت جیبرلیک اسید تا ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر، وزن تر و خشک ریشه را افزایش داد (جدول ۳). این در حالی است که کاربرد ترکیب ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر جیبرلیک اسید به همراه تیمار سربرداری ۹۰ روز پس از نشاکاری به

طور چشمگیری سبب افزایش وزن تر ریشه جعفری آفریقا بی شد. این نتیجه بیانگر اثر همسازی سربرداری بر جیبرلیک اسید برای افزایش زیست توده گیاه می باشد (جدول ۳). اگرچه افزایش غلظت جیبرلیک اسید به ۲۰۰ میلی گرم در لیتر به همراه تیمار سربرداری ۴۵ روز پس از نشاکاری منجر به افزایش وزن تر ریشه و وزن خشک اندام هوایی شد (جدول ۳).

جدول ۳- برهمکنش سربرداری و جیبرلیک اسید بر شاخص های وزن تر و خشک ریشه و اندام هوایی جعفری آفریقا بی.

Table 3- The interaction effects of topping and gibberellic acid on fresh and dry weights of root and shoots of African marigold.

Root	Dry weight (g)		Fresh weight (g)		Gibberellic acid (mg L ⁻¹)	Topping (days)	ser برداری (روز)
	Rیشه	شاخص اندام	Rیشه	شاخص اندام			
	Shoot	Root	Shoot	Root			
2.2 ^a	5.4 ^b c	3.55 ^b	7.46 ^a	0	0	0	
1.86 ^a	4.23 ^b c	3.36 ^b	19.07 ^a	100			
3.92 ^a	3.67 ^b c	7.23 ^b	16.95 ^a	200			
2.89 ^a	3.71 ^b c	6.81 ^b	14.12 ^a	300			
2.14 ^a	5.33 ^b c	5.22 ^b	10.67 ^a	0	45		
2.35 ^a	2.87 ^c	4.17 ^b	21.77 ^a	100			
4.73 ^a	5.51 ^b c	9.03 ^b	21.69 ^a	200			
2.89 ^a	11.24 ^a	3.83 ^b	22.2 ^a	300			
3.17 ^a	6.05 ^b c	3.15 ^b	12.5 ^a	0	90		
3.46 ^a	8.57 ^a b	8.98 ^b	19.8 ^a	100			
2.28 ^a	7.6 ^a b	19.46 ^a	14.38 ^a	200			
3.65 ^a	4.15 ^b c	5.69 ^b	12.84 ^a	300			

در هر ستون میانگین های با حرف (های) مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه ای دانکن دارای اختلاف معنی دار نمی باشند.

In each column, means with same letter(s) are not significantly different according to DMRT at 5% level.

انتقال ناکافی مواد نورساختی به اندام های در حال رشد، مهم ترین عامل محدود کننده در بسیاری از گیاهان است. این محدودیت را می توان با استفاده از ماده های مصنوعی تنظیم کننده رشد که باعث بهبود ساختار سایه اندار گیاه و افزایش تولید به روش دست ورزی رابطه منبع و مخزن می شود، برطرف نمود. در تمامی تیمارها، وزن تر و خشک گیاه در مقایسه با گیاه شاهد افزایش یافت. وزن تر ریشه در جعفری آفریقا بی به شکل معنی داری با کاربرد تیمار سربرداری به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید افزایش یافت. افزایش وزن تر گیاه می تواند ناشی از افزایش تعداد برگ در هر گیاه باشد. نتیجه های مشابهی نیز (Krishnamoorthy and Madalageri, 2000) در گیاه زنیان رومی گزارش شده است. این افزایش ماده خشک می تواند ناشی از افزایش ارتفاع گیاه، و تعداد شاخه ها و برگ ها باشد. همچنین مشاهده شد میزان سبزینه و کاروتوئید برگ نیز افزایش یافتد که این ویژگی ها می تواند باعث افزایش وزن خشک گیاه شود. کاربرد جیبرلیک اسید باعث افزایش وزن خشک برگ شیپوری در مقایسه با تیمار شاهد شد (Majidian et al., 2011) که نتیجه های این پژوهش با گزارش آن ها همسو می باشد. اثر جیبرلیک اسید بر افزایش میزان ماده خشک گیاه را می توان به اثر آن بر افزایش میزان نورساخت از راه افزایش سطح برگ و تعداد آن نسبت داد (Lester et al., 2002). این پژوهشگران نشان دادند که وزن خشک گل حسرت^۲ در اثر کاربرد تنظیم کننده رشد جیبرلیک اسید افزایش یافت.

نتیجه‌گیری

یکی از رهیافت‌های نوین در بهبود کمی و کیفی محصولات گلکاری استفاده از هورمون‌های رشد گیاهی می‌باشد. این ماده‌ها در غاظت بسیار کم، اثرهای شگرفی بر فرآیندهای مختلف گیاهی دارند. جیبرلیک اسید به عنوان تنظیم‌کننده رشد گیاهی در فرآیندهای زیست شیمیابی و فیزیولوژیکی اثر بسزایی دارد. جیبرلیک اسید رشد جوانه‌های جانبی را تحрیک کرده و باعث ایجاد شاخه‌های جانبی بیشتری می‌شود. به طور معمول گل جعفری به صورت مستقیم رشد کرده تا اینکه جوانه گل انتهایی تشکیل شود. در صورتی که بخش انتهایی شاخصاره زودتر قطع شود، شاخه‌های جانبی زودتر تشکیل شده و تعداد گل بیشتر باکیفیت بهتر و اندازه یکنواخت پدیدار می‌شود. در پژوهش حاضر، جیبرلیک اسید بر افزایش رشد و رنگدانه‌های نورساختی در جعفری آفریقاًی اثر معنی داری داشت. کاربرد جیبرلیک اسید باعث افزایش گلدهی و غنچه‌دهی جعفری آفریقاًی در تیمار ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر شد. جیبرلیک اسید پس از سرزنی اثرهای فیزیولوژیک در گیاه داشت و بر ویژگی‌های زایشی از جمله گلدهی اثر گذاشت و باعث افزایش شمار غنچه‌ها و طولانی تر شدن دوره گلدهی شد. تنظیم‌کننده رشد گیاهی جیبرلیک اسید با افزایش رشد به پرورش‌دهنگان و کارشناسان فضای سبز این امکان را می‌دهد تا بتوانند در مدت زمان پیش‌بینی شده در طی سال برنامه‌ریزی خوبی برای بازار و فضای سبز در جعفری آفریقاًی داشته باشند.

منابع

- Arteca, R.N., Dong, C.N. (1996). Stimulation of photosynthesis by application of phytohormones to the root systems of tomato plants. *Photosynthesis Research*, 2, 243-249.
- Baninasab, B., Rahami, M. (1998). The effect of the use of gibberellic acid on the growth and development of coriander seeds and Kalkhong. *Iranian Journal of Agricultural Sciences*, 29 (1), 65-74.
- Bhattacharjee, S.K. (2014). Studies on the effect of gibberellic acid on growth, flowering and post harvest life of *Rosa hybrida* cv. Raktagandha. *Indian Rose Annals*, 11, 567-574.
- Ghasemi Ghehsareh, M., Kafi, K. (2011). Scientific and Practical Floriculture (Volume II). Razavi Publications. 394p.
- Glick, A., Phillosoph-Hadas, S., Vainstein, A., Meir, A., Tadmor, Y., Meir, S. (2007). Methyl jasmonate enhances color and carotenoid content of yellow pigmented cut rose flowers. *Acta Horticulturae*, 755, 243-250.
- Hasibi, P. (2007). Physiological study of the effect of cold stress on seedling stage of different rice genotypes. PhD Thesis. Shahid Chamran University of Ahvaz. 145p.
- Janowsk, B., Jerzy, M. (2003). Effect of gibberrellic acid on postharvest leaf longevity of *Zantedeschia ellottiana*. *Journal of Fruit and Ornamental Plant Research*, 11, 69-76.
- Khangoli, S. (2001). Potential of growth regulators on control of size and flowering of ornamental plants. Proceeding of first applied scientific seminar on flowering and ornamental plants, Mahalat, Iran.
- Kishan, S., Singh, K.P., Raju, D.V.S. (2007). Vegetative growth, flowering and seed characters of African marigold (*Tagetes erecta* L.) as influenced by different growth substances during mild off seasons. *Journal of Ornamentals Horticulture*, 10(4), 268-270.
- Krishnamoorthy, V., Madalageri, M.B. (2000). Influence of plant growth regulating on growth and seed yield and oil content in ajowan (*Trachyspermum ammi* L.). *Indian Perfumer*, 44(4), 255-259.
- Leshem, Y. (2014). The Molecular and Hormonal Basis of Plant Growth Regulation. Department of life science. Bar-Ilan University Ramat. Israel. 159p.
- Lester, D.C., Carter, O.G., Kelleher, F.M., Laing, D.R. (2002). The effect of gibberellic acid on apparent photosynthesis and dark respiration of simulated swards of *pennisetum clandestinum* Hochst. *Australian Journal of Agriculture Research*, 23, 205-213.
- Lichtenthaler, H.K. (1987). Chlorophylls and carotenoids: Pigments of photosynthetic biomembranes. *Methods of Enzymology*, 148, 350-380.
- Majidian, N., Naderi, R., Khaliqui, A., Majidian, M. (2011). The effect of gibberellin and benzyladenine growth regulators on the production of Shipoori potted cultivar *Zantedeschia* cultivar. *Journal of Horticultural Sciences*, 25 (4), 361-368.
- Pawar, V.A., Naik, D.M., Katkar, P.B. (2008). Effect of foliar application of growth regulators on growth and yield of gaillardia (*Gaillardia pulchella*). *South Indian Horticulture*, 53(1-6), 386-388.

- Salehi Sardoei, A., Shahdadneghad, M. (2014a). Effects of foliar application of gibberellic acid on chlorophyll and carotenoids of marigold (*Calendula officinalis* L.). *International Journal of Advanced Biological and Biomedical Research*, 2(6), 120-127.
- Salehi Sardoei, A. (2014b). Gibberellic acid and benzyladenine application increase offsets in *Aloe barbadensis*. *International European Journal of Experimental Biology*, 4(1), 646-650.
- Salehi Sardoei, A., Shahdadi, F., Shahdadneghad, M., Sadeghi, T. (2014c). Positive effect of growth regulators on the soluble carbohydrates of *Ficus benjamina*, *Schefflera arboricola* and *Dizigotheeca elegantissima* plants. *International Journal of Biosciences*, 4(10), 263-268.
- Salehi Sardoei, A., Hassanpour Asil, M. (2014d). Response of application gibberellic acid and benzyladenine to *Schefflera (Schefflera arboricola* L.) plants. *Trends in Life Sciences*, 3(2), 290-297.
- Sunitha, H.M. (2006). Effect of plant population, nutrition and growth regulators on plant growth, seed yield and quality of African marigold (*Tagetes erecta* L.). M.Sc. (Agri) Thesis, Univ. Agril. Sci., Dharwad, Karnataka (India).
- Stephen, G.T., Ivo, R., Camille, M.S. (2005). Gibberellin metabolism and signaling. *Vitamins and Hormones*, 72, 289-338.
- Tripathi, A., Tripathi, N., Shukla, S.N., Pandey, G. (2003). Effect of GA, NAA and CCC on growth and flowering of French marigold (*Tagetes patula*). *Journal of Applied Horticulture*, 5(2), 112 -113.
- Yaqoubi, L., Hatamzadeh, A., Bakhshi, D. (2013). The effect of gibberellic acid and methyl jasmonate on some morphological and physiological characteristics of two cultivars of *Bellis perennis*. Proceedings of the 8th Iranian Horticultural Sciences Congress. Bu Ali Sina University.

Effects of topping and foliar application of gibberellic acid on some growth and flowering characteristics of African marigold

Ali Salehi Sardoei^{1*}, Mojgan Shahdadnejad², Mohammad Ali Bahmanyar³

1. Department of Horticultural Science, Faculty of Plant Production, Gorgan University of Agriculture and Natural Resources, Gorgan

2. Department of Horticultural Science, Sari Institute of Higher Education, Sari

3. Department of Horticultural Sciences, University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, Iran

alisalehisardoei@gau.ac.ir

Abstract

One of the characteristics of ornamental foliage plants is the production of enough leaves and lateral branches to create a dense appearance. In some cases, it is necessary to treat some non-growing branches with some growth regulators to produce enough leaves and lateral shoots. The most common treatments are topping the branch and gibberellic acid application to produce more foliage on the plant. This research was conducted to study the influence of topping and application of gibberellic acid on vegetative and reproductive growth of African marigold as a bedding plant. In this study, topping as the first factor at three levels (0, 45, and 90 days before transplanting) and gibberellic acid as the second factor at four levels (0, 100, 200, and 300 mg L⁻¹) were applied in a pot experiment outdoor under a factorial experiment with a completely randomized design, 4 replications in each treatment (4 pots in each replication). The seeds were planted in late summer. Then, approximately 7 cm long seedlings with six leaflets were transferred to pots. Plants were treated with gibberellic acid and topping 15 to 20 days after transplanting. Foliar spraying was carried out at three stages with 10 days' intervals. Distilled water was sprayed on control plants. Results showed that using of gibberellic acid combined with a topping treatment increased the amount of chlorophyll index, plant height, length, and lateral roots volume. The number of opened flowers, bud and stem diameter had the highest performance at 120 days after spraying with 100 mg L⁻¹ gibberellic acid. Therefore, topping combined with gibberellic acid at the concentration of 100 mg L⁻¹ increased flowering and most other characteristics studied.

Keywords: Chlorophyll, Gibberellic acid, Opened flowers, Topping, Transplant.